

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 876.

4 nč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilna, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loce Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintin št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Moirin piccino št. 3, II. nadst.

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glt. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet leta in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč., večerne številke po 4 nč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nč., izven Trsta po 1 nč. več.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 20. V odseku za § 14. so prečitali poročilo posl. Kaiserja ter sprejeli predlog Pergelta, da je poročilo vzeti brez glasovanja na znanje. Sklenili so, da je zahtevati še v današnji seji nujno rešitev predmeta.

Dunaj 20. Druga polna seja avstrijske delegacije se bo vršila dne 28. t. m. Na dnevnem redu je začasni proračun skupnih potreb za prve štiri mesece 1900.

Dunaj 20. Obrtni odsek je sklenil soglasno, da predloži v današnji seji zbornice poslancev nujni predlog, da je navedeni odsek proglasiti permanentnim.

Dunaj 20. Gališki deželni zbor je sklican na dan 27. t. m.

Dunaj 20. (Zbornica poslancev.) Poslanec Pientak je zahteval besedo, da utemelji nujnost predloga o zakonu glede državnih slug. Predsednik izjavlja, da mu bude ustrezno koncem seje. Posl. Erb je zahteval, da je proglasiti obrtni odsek permanentnim. Posl. Kapferer je v imenu dotičnega odseka predlagal izrek graje posl. Kindermannu. Posl. Kaiser in dr. so izročili nujni predlog, da o dovolitvi proračuna, novincev in nagodbe z Ogersko ni smeti uporabiti § 14.

Zbornica je sprejela predlog odseka za izrek graje poslancu Kindermannu zaradi izrazov proti posl. Dvořaku. Levica je pred glasovanjem zapustila dvorano.

Sprejeli so v 2. in 3. čitanju predlog pravnega odseka o oprostitvi kolkov in pristojbin o zaokrožanju zemljišč, zakon o drž. slugah, permanentno obrtnega odseka, ostale predloge za pomoč po ujmah oškodovanim krajem ter odklonila nujnost predloga Kaiser in predlog posl. Funkeja, da se odpravi § 14. Predsednik je želel poslancem vesele praznike. Prih. sejo naznani pismeno.

Budimpešta 20. Zbornica poslancev je nadaljevala razpravljanje o kvotnem zakonu. Proti istemu je govoril Olah, zanj pa Apponyi.

Vojna v južni Afriki.

London 20. »Reuter« javlja iz Laureneo Marqueza z dne 13. t. m., da so si Boerei pri Colensu osvojili 12 vozov streljiva.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 17. jan. 1899.
(Zvršetak.)

Dr. Mazzura je odločno pobijal izvajanja dra. Pliverića, podkopavši vse njegove argumente z govorom, ki se je odlikoval z nekako državniško vsebino. Dr. Potočnjak pa ga je pobil z formo skrajnega levičarja, ali z resničnim, drastičnim risanjem naših žalostnih razmer, ki so v vsem svojem bitstvu in svoji vseukupnosti zanikanje vsakega pojma svobode. V nas je svoboda mythos — pravljica. Istotako na razpravi glede Reke je govoril dr. Potočnjak in zopet kakor skrajni levičar. On je v našem saboru jedini skrajni levičar, a le to zopet relativno, primerno našim razmeram. Vsakako pa vrši on svojo dolžnost z najiskrenejšim prepričanjem, in način, kakor on slika naše razmere, je najeklatantnejša obsodba današnjega sistema. V reški razpravi je narisal sosebno odnošaje v Primorju. Njegova posebnost je to, da ne skriva niti naših lastnih pogršk, kajti tudi v reški razpravi je rekel odkrito, koliko smo mi sami krivi na svoji obnemoglosti v reškem vprašanju. Nam bo še prilika, da se povrnemo k tej razpravi, ko bo enkrat dovršena. Čujemo, da bo govoril dr. Mazzura. Že to je jamstvo, da se ne vzdrži nijeden Pliverićevih argumentov.

Dr. Pliverić je svojedobno, kakor znano, pripadal opoziciji tako imenovanega centra, ki je zahteval, da se nagodba izvrši tudi v onih

točkah, kjer ista nekoliko privoljuje Hrvatski. Tedaj je dr. Pliverić, vseučilišni profesor, pisal učenih razprav na nemškem jeziku, s katerimi si je pridobil lepo ime tudi izven mej Hrvatske. V teh razpravah je branil hrvatsko pravo, dokazuj, kako je Hrvatska tudi po nagodbi država in kako se nagodba ima tolmačiti hrvatskim pravicam v prilog. Leta 1893 je opozicija hotela dra. Pliverića kandidirati in se je pogajala z njim v redakciji »Obzora«. Priznati se mora, da je on iskreno razvil svoje stališče in opozicija ga ni mogla voliti. Ali tega ni bilo pričakovati, da bi on kedaj stopil v vladni tabor. Res, da se ni strinjal s programom opozicije, ali po njegovem razlaganju nikakor ni bilo pričakovati kaj takega. Še se spominjamo, kako je on tolmačil nagodbo in finančno avtonomijo, združenje z Dalmacijo in povrnitev Reke; vse to je moralo pasti v naročje Hrvatske kakor zdrolo jabolko. A kako stališče da zavzemlje vladna večina nasproti tem vprašanjem, to je dovolj znano. Nikako čudo torej, ako je prestop dra. Pliverića v vladni tabor povzročil ob tej priliki neko nezadovoljnost v javnem menenju. Nekateri so trdili, da je dr. Pliverić prestopil v vladni tabor jedino iz osebnih razlogov; drugi so rekli, da z namenom, da večino predružači v prepričanju, da bo tu v stanu z svojim delom storiti kaj dobrega za narod svoj. Mi nočemo preiskovati, kateri razlog je bil pravi. Bog jedini vidi v notranjost. Opozicijsko novinstvo je bilo vsakako pripravljeno, da ga sodi najstrožje; in ako je bilo tudi prestrogo pod neposrednim utisom Pliverićeve apostazije, v ognju polemike, mu tega nikdo ne more zameriti. Danes je možno hladneje soditi o prestopu samem in osobi sami. In zopet je možno danes trditi najapodiktičneje, da je opozicijsko novinstvo imelo prav in da je dobro pogodilo, ko je reklo, da Pliverić ne bo mogel premakniti ni jednega kamenčka v vladni stranki. Ta poslednja je njega povsem potegnila na-se in on se identifikuje ž njo. Dr. Pliverić ni

PODLISTEK.

10

Zajčki samostan.

Potopisna novela.

Spisatelj: Ivan Gromozenski.

Le opoludne uhajajo v dolino solnčni žarki za malce časa; takrat vlada živahno brenčanje kebrov, šumenje muh in komarjev, oglašajo se tički z svojimi najboljšimi pesmicami, a rastlinstvo se napaja z solnčno svetlobo.

Vekoslav se ni ganil od Vande; bila sta pa precej tiha.

Slavo sta vzela nadučiteljeva v sredino. Zdelo se je, kakor da imajo le-ti žive in važne pogovore. Roza in jaz sva šla zadnja.

Ko smo došli v hlad doline, zaprla je Roza svoj solnčnik.

»Zdaj pa prosim, da izpolnjujete svojo nalogo kakor moj vitez ter mi pripovedujete kaj prav zanimivega.«

»O čem in kaj pa slišite najrajši?«

»O čem in kaj!? Moj Bog! Taki ste gospodje dandanes; če hočemo, da nam kaj poveste, vam moramo polagati na jezik vsako besedo.«

Gotovo sem hotel svoj spol braniti z neovrgljivimi argumenti, a pred nama je frfotala velika

tica čez cesto; — belo in črno perje in najbolj sračji glas uverila sta me, da je bila to sraka.

Sraka je zginila v zelenem bukovi desnih hribov; nič več je nismo videli, pač pa še čuli njen hreščeči glas, precej antipatičen, raztrgan alt; kar je hotela izraziti, nisem umel, Roza pa je menila:

»V našo družbo dobimo danes nekoga.«

»Zakaj?«

»Ali ne slišite srake?«

»Umejete Vi sračji jezik?«

»Znam le slovenski in nekaj nemškega, a v nas pravijo, da srake naznanjajo goste.«

»Torej ste prav za prav babjeverna — oprostite to moje menenje!«

»Babjeverna?! Dandanes — pojte no!«

Bila sva pri verskem vprašanju. Radoveden sem bil, kake nazore o veri imajo gospice z dežele, bil sem torej hvaležen sraki, ki je naju spravila na to polje in sem spregovoril:

»Vi hudo sodite, gospica — morda celó prehudu; saj je vendar prav na deželi verski čut najbolj ukoreninjen.«

»Bil je, bil, a zginja. O tem pričajo najbolj prazne cerkve in polne gostilne. Z verskim čutom zginjajo pa tudi vse čednosti: poštenost, ponižnost itd. itd.«

»Kateri so pa vzroki za to premembo.«

»Preveč vprašate mene, neuko deklico z dežele. Sicer pa pustiva ta predmet, ker je preresen, da bi si žujim krajšala pot.«

Veliko resnobo sem jim čital na obnazu, a kmalu se ji je povrnil hudomušni izraz.

Zopet je bila stara Roza, živahna šaljkiva, da sem ji moral pridati priimek: Gadek.

»Pa ne da bi me opisali kje v kaki povesti in bi pravili, kako neumna sem!«

»Tega pa se vam res ne treba bati. Če bi hotel pisati o vas, bi vas moral črtati kakor bistrega škrateljna, česar pa menda ne storim kmalu.«

»Ste se-li morda vrgli na pesnikovanje? Se priporočam, da mi pošljete lepo vezan izvod — z zlato obrezo — svojih pojezij, kakor hitro jih obelodanite.«

»Kaj še! Med kovače verzov, hvala Bogu, še nisem zašel. Pišem le potopise.«

»Kaj je to? Kaj ne, za kakega ministra, ki hoče vedeti, v kakem stanju so naše ceste in poti. Gotovo morate navesti, koliko jarkov je ob cestah, da se kopljejo v njih vrabci. Popisati morate, če je blata in kakšnega.«

Moral sem se smejeti, a vedel nisem, se-li Roza šali, ali pa je res tako najivna.

(Pride še.)

človek posebnega vzleta, ni človek, ki zna sintetizirati (zvezati, sestaviti), bodisi kakov položaj, bodisi kake dokaze, ni človek, ki bi znal zbrati in imponirati tudi z neumljivostjo svojih argumentov in svoje logike. Ali, ako dr. Pliverić ne zna zbrati, pa zna zbirati, ako ne zna sintetizirati, pa zna analizirati (krojiti); ako ne zna imponirati z svojo logiko, pa zna navajati na proučevanja; ako nima vzleta, pa ima talenta, ima marljivosti, ima doktrine in zna jasno in zmerno eksponirati. Te vrline, katere je popred zastavljal v to, da brani hrvatsko državno pravo, danes jih zastavlja v to, da brani vladno, ali vladno večino in njeno politiko. Ne, njegova obramba, kakor je poučna in podrobna, vendar ne vspeva. Najnatančnejša in najučenejša analiza ne more obraniti stranke, ki nosi na sebi morda največjo odgovornost za sedanji zistem v monarhiji in tudi za politiko na Balkanu. Da je večina hrvatskega sabora drugačna, tudi odnosi v monarhiji ne bi mogli biti taki, kakoršnji so. Ali ta večina mesto da bi delala v hrvatskem in slovanskem zmislu, podpira Madjare in madjarizem; namesto da bi povspesovala rešenje hrvatskega vprašanja, mu dela zapreke. To je predmet, ki se ne da razviti v par besedah, niti v jednom članku, ki pa zasluži, da se razmišlja o njem in ga prouči kakor jako žalosten pojav javnega življenja hrvatskega.

Dinko Politeo.

Kedaj prenehajo vojne?

Slavni protojerej otec Jovan Sergijevič (Kronstadskij), katerega štuje ves neizmerni ruski svet bolj nego prvega svetnika, imel je dne 4. decembra bežečega meseca divno propoved o nestanovitnosti vsega zemnega in v njej si je tudi stavil vprašanje, da-li prenehajo kedaj vojne? Kakor posnemamo iz Varšavskega dnevnika od 10. decembra, odgovoril je prečastiti gospod govornik o tem vprašanju to-le:

O nobeni državi na zemlji ne moremo govoriti, da je nepretresljiva; vse države na zemlji boje se za svojo varnost; vse se oborožujejo od nog do glave; one se utrjujejo s trdnjavami in smrtonosnim orožjem; pod orožjem drže milijone vojsk in mogočne države posegajo na druge države, velike in male, da bi jim odvzele mogoštvo in dežele in da bi same postale še mogočnejše, in ako možno, skušajo, da zavladajo na vsem svetu prav tako, kakor je skušal zavladati nekedaj Aleksander Makedonski, nedavno temu nazaj pa Napoleon prvi, in kakor skušajo to dan danes druga velike države, rusko izjemši. Na zemlji ni miru in ga tudi ne bo, dokler bo svet stal in dokler bo vladal greh na svetu; in vojne se bodo nadaljevale, s prenehajami, vse do konca pretresljivega tega sveta. Vse države na zemlji si stoje druga drugi nasproti v strašnem oboroženju kopnih in morskimi sil in v vsakem trenutku so pripravljene, rianti druga na drugo in zadaviti in streti druga drugo se zemskega površja. Kakor bivše vojne služi temu v dokaz tudi sedanja neravna vojna v južni Afriki. No, ne samo zemlja, tudi nebo, mirno nebo, stoji v neprestanem oboroženju, saj se vedno bori, da privede Bogu nazaj njegove ljudi. Arhangeli in angeli obletavajo po poveljenju večnega Stvarnika vso zemljo in mogočno zaščitajo človeški rod od obnega kovarstva zloničnika-hudiča in njegovega temnega in prehudobnega vojaštva. Dokler bodo strasti vladale ljudmi — in one bodo njim vladale do skončanja sveta —, dokler bodo zemeljske države stale si v vseoroženju druga proti drugi, na zemlji ne bo miru do konca sveta; konec sveta pa bo začetek kraljestva večnega, nepretresljivega. Krščanska vera, resnična cerkev Kristusova, nepremahljivo bojevanje kršćanov zoper zlo, in krščanska blagosrčnost privedete po neprelozljivi Božji sodbi vseh izbranih v to prečeljeno kraljestvo, ki se na vse veke ne pretrese.

Politični pregled.

TRST, 21. decembra 1899.

Državni zbor. Zbornica poslancev je imela včeraj svojo zadnjo sejo ne le pred Božičem, ampak najbrže dotlej, dokler se položnje ne pojasni vsaj v toliko, da bo možno sestaviti definitivno parlamentarno ministerstvo. To je namreč toliko

kakor gotova stvar, da ministerstvo, ki bo sledilo Claryjevemu, bo imelo sicer važno ali zelo omejeno nalogo in tudi temu primerno kratko dobo življenja — 3, 4, 6 tednov, k večjemu dva meseca! Včeraj se je zbornica usmilila državnih slug in se je — da se stvar zopet ne zavleče — akomodirala sklepu gosposke zbornice, vsprejemši zakon za uravnava plač slugam, kakor ga je vsprejela gosposka zbornica. O drugih zaključkih te zadnje seje je izvedel čitatelj iz brzojavnih poročil.

Danes pa je imela menda gosposka zbornica svojo sejo. Tudi ta je prav slavno zaključila svoje delo: s tem, da se je uprla jedni najpopularnejših zahtev.

Koliko bojev, koliko rezolviranja in peticioniranja, koliko pritiska od strani javnosti je trebalo, predno se je vlada udala in predložila zakon za odpravo čašniškega in koledarskega kolka! Zbornica je hitela in je vsprejela vladno predlogo in ni trebalo družega, nego da bi tudi gosposka zbornica pritrdila in zakon bi bil stopil v veljavo s 1. januarjem 1900. In glej, stare kosti so se dvignile proti tej popularni zahtevi...! Kakor vse drugo, je tudi zistem dveh zbornic pri nas nekaj družega nego drugod, v drugih konstitucionalnih državah. Drugod je gosposka zbornica, ali senat, ali kakor se že imenuje, treznejši, konservativnejši sestavni del parlamentarizma, je nekak dobrodejen regulator parlamentarne mašinerije. V nas ni tako. Do sedaj je bila glavna naloga te zbornice v tem, da je preprečala vsako od zbornice poslancev vsprejeto stvar, ako ni bila vladi po volji. Sedaj pa smo je spoznali od druge strani, kajti preprečila je vladno predlogo, in je s tem izrekla, da je sploh proti vsemu, kar bi moglo lajšati širjenje splošne izobrazbe. Hoté ohraniti čašniški kolek, ta najodloznejši davek, ker je davek na ljudsko izobrazbo, je demonstrovala, da je proti vsakemu napredku sploh. To že ni več regulator, ampak coklja na javnem življenju!! Avstrijski narodi si menda zapomnijo ta — srednjeveški čin.

Mogočni gospodje niso hoteli o stvari razpravljati nujno, češ, da ne vedo, kako pokriti tisti bori milijon, ki s kolkom odpade iz dohodkov države. V isti hip pa so vsprejeli zakon za uravnava plač slug, ki obremena državo za tri milijone, in predlogo o odpravi eraričnih mitne, ne da bi vprašali ni besede, kako se pokrije ta trošek. Ali prosimo, ne da bi kdo mislil, da se tudi mi ne veselimo teh zadnjih predlog, ampak povdariti smo hoteli le, kako čudno je, da je odrevenele gospode v gosposki zbornici le pokrije tistega milijona za odpravo čašniškega kolka tako grozno skrbelo, da so stvar izročili še le proračunskemu odseku.

Morda se je zgodil čudež, da je ta odsek že v današnji seji predložil poročilo in da se stvar reši vendar pravočasno. Morda, ali težko verjetno. Na vsaki način pa si je gosposka zbornica se svojim postopanjem pritiskala pečat očitnega nasprotstva splošni omiki. Vsa zbornica, pravimo. To treba povdariti, kajti tudi ob tem vprašanju nadaljujejo nemško-liberalni listi svojo perfidijo, trdè, kakor da so le avtonomistični členi zbornice vsprejeli oni sklep — in to po tajnem dogovoru z desnico poslanske zbornice —, a resnica je, da so tudi vsi liberalni členi gosposke zbornice glasovali za predlog, da se stvar izroči še le proračunskemu odseku, sklep, ki se po svoji naravi lahko vredno postavi vsporedno sklepu deželnega zbora istrskega za uvedenje šolskih taks.

Kriza. Grof Clary je faktično že demisioniral, formalno pa še ni podal svoje ostavke. Menda je hotel počakati še današnje sejo gosposke zbornice. Kriza je stacionarna. Le toliko je gotovo, da bodoči ministerski predsednik bo dosedanji minister za železnice Wittek. Gledé drugih dosedanjih ministrov je gotovo, da prestopita v novo ministerstvo grof Welsersheimb in minister za Galicijo Chledovski. Gledé dveh pa je izključeno, da bi prestopila; to sta Clary sam in Kindinger. Ta dva sta absolutno nemogoča.

Grof Clary je bil včeraj tako ljubeznjiv, da se je v eksekutivnem odboru češkega kluba osebno poslovil. Z svojim poklonom pa je združil poskus, da bi pridobil Čeha, da bi vsaj njegovemu nasledniku privolili, česar niso hoteli njemu dovoliti. Čehi pa da so to insinvacijo odklonili, sicer istotako uljudno, ali odločno. Clary in češki poslanci da so se razšli ob zatrdilih največjega osebnega prijateljstva. Čehi da so zatrjevali, da ne gojé nikakega oseb-

nega sovraštva proti grofu Claryju, grof Clary pa da je zatrjal, kako iskreno ljubi narod češki!! Da-li mu je šlo to od sreca?!

Slovinci, vladni sistemi in dosedanja večina. Obljubili smo bili, da se še povrnemo k govoru, ki ga je državni poslanec dr. Krek imel te dni v proračunskem odseku zbornice poslancev na Dunaju. Ta govor treba razdeliti v dva glavna dela: prvi del je pripovedoval, kako vladni sistemi postopajo z nami Slovenci, drugi pa, kako je postopala z nami — dosedanja večina, kateri smo hlapčarili dosedaj s pravo nebeško potrpežljivostjo. Prvo poglavje je znano vseprek in se je tudi že toliko pisalo o njem, da gospod dr. Krek pri najboljši volji ni mogel temu predmetu najti strani, ki bi delovale na nas kakor novost. Omejiti se je moral na to, da je rekapituliral, kako grozen je narodni pritisk nasprotnikov v Primorski, na Koroškem in Štajarskem; koliko duš nam je že ugrabil ta pritisk in koliko rodne grude odvezel. Ali govornik je rekel, da umeje tak tekmovalni boj med narodnostmi, torej tudi ta uničevalni boj proti našemu narodu.

Jeden zgublja, drugi dobiva. In umevajoči nprav takih bojev, ne zamerja toliko ni Lahom ni Nemeem, pač pa zamerja zistemu vlade, obsoja vlado, obsoja jo, ker je potujčevanje v nas uradno, od države avtorizirano. Vlada vzdržuje ta usodni boj proti našemu narodu, birokracija nam je nasprotna skoro brez izjem — tako je rekel dr. Krek, a kdo bi mu mogel oporekati?!

Potem je prešel govornik na veležalosten predmet, ki vzbuja v slehernem Slovincu jezo in ogorčenje. Pripovedoval je, kako ta narod slovenski ni zaslužil takega postopanja od strani države. Ta naš narod tu najjugu je bil obmejnja straža zapadnemu in začetna postojanka vzhodnemu kulturnemu svetu. A kako mu plačujejo državniki? S tem, da so se postavili na stališče, da treba najprej te Slovence potujčiti in potem še-le da bo mogla država začeti vršiti svojo veliko nalogo na Balkanu. V našem narodu ni revolucijskega značaja. Ali tako postopanje vzbuja v njem otožno resignacijo in obup, a tema se pridružujeta še revščina in korupcija, ki je v spremstvu potujčevalnega sistema; in vse to — je vskliknil dr. Krek — mori naš narod in ga vposablja vedno bolj za materijalistične in revolucijske ideje...!

Vlade so se v zadnji čas bavile z različnimi vprašanji, z našimi se niso nikoli.

Potem je vpraševal govornik, ali naj se res ohrani nadvlada jednega naroda, ali naj se državne koristi res identifikujejo s koristmi jednega naroda?! To vprašanje zahteva odgovora.

Do tu bi bil prvi del Krekovega govora. Vse to je znano in se je mnogo pisalo o tem.

Drugače je z drugim delom: z razmerjem med dosedanjo večino in Slovenci. Sicer je znano že precej tudi to poglavje, a govorilo in pisalo se dosedaj ni mnogo o tem, vsaj od kompetentne strane. Ker pa je tudi v tem razmerju mnogo krivde na prekernem položaju naroda slovenskega in hrvatskega v tej polovici države, je bilo povsem umestno, da je dr. Krek izrekel odkrito besedo tudi na to stran. Menil je:

«V državni zbornici je živela — z malim presledkom — od l. 1879. večina — desnica —, ki je imela odgovor na gornje vprašanje. Njen odgovor slove kratko: Izvrši naj se ustavno zajamčena ravnopravnost. Njen glas se ni poslušal. Svoje prepričanje je dokazovala le bolj z svojo eksistenco in akademiški, nego praktičnim izvrševanjem svojega načela. Dogodki zadnjih dni so dokazali, da ga izvršiti ni mogla. Ko se je hotela vzmóči do prakse, pa je padla.

V ti večini je bilo mesto tudi za zastopnike južnoslovanskega ljudstva. Vsled posebnih zemljepisnih in drugih razmer, v katerih živi tu ljudstvo, bi bilo treba rešiti celo vrsto vprašanj, predno bi se bilo uvedlo od večine povdarjeno načelo. — Zato in — kedo ve, zakaj še — so tudi desniške vlade pritiskale vedno na stran ta vprašanja. A nam je bilo vedno gorje! Naši zastopniki so posredovali na vladi; poučevali so jo v naših razmerah; storili so, kar so mogli. Mnogo se je pričelo, ali do mala nič se ni izvršilo in tako smo živeli žalostno življenje pepeluške vsake vlade in revčka večine. Vedno mi je bilo sila hudo,

kedar sem čul v zbornici, ko so tožili zastopniki družih narodov, kako se jim godi, kako so zatirani. In mi nimamo ni zraka, da dišemo!

Tako je: od dosedanje večine nismo mi Slovenci in Hrvatje dobivali dosedaj nego akademiške deklaracije in platoniska zatiravanja, da imamo tudi mi vso pravico do popolne enakopravnosti, ali od strani večine nismo še doživeli nijednega odločnega koraka v ta namen, da bi to lepo načelo enakopravnosti tudi v nas zadobilo praktično veljavo: da bi z lepimi besedami pribajal tudi slasten kruh. Kadar-koli smo se oglašali — in bodisi z najnujnejšimi in hkratu tudi najskromnišimi zahtevami — nikoli ni bil — tako za nas tolažilni dobri prijatelji na desnici — pravi čas za to. In tolažili so nas s prihodnjimi boljimi časi. In mi smo se brzdali, pokoreči se raznim obzirom. A tudi tej obzirnosti do prijateljev na desni mora biti enkrat kraj, kajti nam gre za kožo — za življenje.

Dr. Krek jo črtal potem na razsežno naše skromne težnje v posamičnih pokrajinah. Morda se povrnemo še k temu odstavku. Zaključek njegov sicer danes nima več pravega pomena, ker — Clary že odhaja. Ker pa ni izključeno, da bo prihoduje ministerstvo precej podobno odstopajočemu, naj ostane v spominu tudi ta zaključek, kateremu se priključujemo tudi mi brezpogojno. Glasi se:

»Pa pridi, kar pride, naša dolžnost je, da vladi jasno izrekamo, da ji ne zaupamo. Pripravljene smo tudi na žrtve. Na glasovanju o proračunskem provizoriju pokažemo jasno svoje nezaupanje. Doslej so slovenski zastopniki vedno podpirali vlado. Vlade jih niso poznale. Morda kakor opozicijska stranka vzbudimo toliko pozornosti, da se spomni tudi vlada, da južni Slovani bivamo in hočemo bivati.«

Vojna v južni Afriki. Zbojišča ni danes znamenitih novih vesti. O položaju, v katerem se nahaja general Gatacre, ni dobil vojni urad v Londonu nobenega poročila. O drugih generalih slišimo, da — rekegnosecirajo in se potem vračajo zopet na svoja mesta.

Ko smo pisali, kako javno menenje na Angležkem zahteva, da se pošlje v južno Afriko še vedno več vojakov, smo vprašali na tem mestu večkrat: odkod jih vzeti? Sedaj smo dobili odgovor na to vprašanje.

Iz Bruselja poročajo namreč, da je tamošnja policija zaprla nekega agenta, ki je nabiral dobrovoljce za angleško vojsko, in z njim 50 takih novakov. Tudi v Hamburgu so zaprli angleškega agenta. Pa tudi bliže nas nabirajo premeteni Angleži bedake, ki bi hoteli nesti svojo kožo na prodaj za Angleže.

Kakor poročila »Agrar Tagblatt«, sta se v Aradu na Ogerskem mudila te dni dva angleška častnika, katera sta na skrivaj novačila za vojno v južni Afriki ter tudi res zvalila nekaj ljudi na limanice.

Kje so pa sedaj, vprašuje omenjeni list, hrabri in ponosni sinovi Albiona, ko gre za čast domovine? Zdi se nam, kakor da smatrajo, da bi oilo predrago, ako bi z lastno kožo plačevali čast domovine. Upajmo, da oblasti napravijo konec temu angleškemu lovu na ljudi.

Vse to grozničavo prizadevanje Angležev, da vzpostavijo svojo moč v južni Afriki, se bržkone izjalovi tem ponosnim trgovcem z zlatom, dijamanti in ljudmi. Upajmo, da v tej nejednaki borbi premore mali David orjaka Goljata ter da se uresničijo krasne besede, katere piše »Obzor« ob zaključku svojih razmišljanj o vojni:

Evo, krasen prizor o zatonu stoletja, divna tolažba malim in šibkim: ne, denar ni vse, ne orožje, ne številna moč, ne veličina in sila: viša, silnejša in močnejša, nego vse to, je: samozavest, ideja, navdušenje. Ne, materija je slabejša od duha, od ideje. Egoizem in materijalizem se topita v nič na plamenu vzvišenega altruizma, svete norbe za svetinje ideala iz ideje, ki dajajo pravico do obstanka tudi številno malim in šibkim narodnim organizmom...

Domače vesti.

Seja odbora pol. društva »Edinost«, napovedana za jutri, je odložena in bo po praznikih.

Župeupraviteljem v Bazovici je imenovan veleč. gospod Fran Schiffrer.

Imenovanje. Višjimi poštними oficijali so imenovani Iva Malabotich, Ercolano Orlich in Fran Riavitz v Trstu.

Smrtna kosa. V Pulju je umrl včeraj v 36. letu svoje dobe in po dolgotrajni in mučni bolezni tudi mej tržaškimi Slovenci obče znani črkostavec, gospod Anton Kocijan. O pokojniku pravi »Naša Sloga«, da je bil mej onimi stavei, ki so v Primorju zasadili kralj steblo hrvatsko-slovenskih staveev. Pokoj duši njegov!

Občinske volitve v Kastvu. Došla brzojavka nam javlja, da je v drugem razredu hrvatska stranka dobila 224, italijanska Krestičeva stranka pa — 4!!!

»Piccola« zopet naš poklon. Ko je nasamaril svoje čitatelje, da je v III. razredu hrvatska narodna stranka zmagala le za 10 glasov, je to lažljivo proročje lagalo dalje, da bo v drugem razredu istotako huda borba, ker so se baje tudi ljudem na Kastavščini »odprle oči!« O da, na Kastavščini so odprte oči, da dobro vidijo, kake so lahonske komunalne uprave; in ljudje so šli tja in so volili — za pošteno hrvatsko stranko!! Razmerje 224 proti 4, kaže pač plastično, kakova je bila ta od »Piccola« napovedana »huda borba«.

V prvem razredu pa je danes naša stranka zmagala celo **jednoglasno**. Volitve so torej sijajna manifestacija proti vsem mahinacijam naših nasprotnikov.

Tržaški mestni svet. Sinoči je bila XXXIV. javna seja mestnega sveta. Predsedoval je župan dr. Dompieri, vlado je zastopal namestniški svetovalec pl. Jettmar. Navzočih je bilo 38 svetnikov.

Po prebitanju in odobrenju zapisnika zadnje seje je župan priobčil pismo ga. Sučića, kapitana parnika »Berenice«, v katerem se zahvaljuje za dar 1000 gld., kateri znesek je mestni svet poslal uslužbencem omenjene ladije ter naznanja, da so del tega daru porabili v podporo družin, katerih udje so umrli za kugo.

O nadaljevanju predloga gledé preosnove mestnih uradov se je stavilo več dodatkov in sprememb, zlasti so učiteljstvu zvišali plače. Občinsko doklado na pridobinski in rentni davek so zvišali namesto na 20% na 22%. Nazadnje je predlagal dr. Venezian, naj mestna delegacija strogo pazi na to, da bodo občinski uradniki vestno vršili svojo dolžnost.

Ali velja to tudi za občevanje z slovenskimi strankami?! Gospoda Veneziana bi prosili malce pojasnila.

Prihodnja seja bo jutri.

Že zopet je tu se svojimi Jeremijadami!

Tako si boste mislili, dragi gospod urednik. Ali imejte potrpljenje z mano, saj hočem le dobro. Tudi črtati ne smete, če sem napisala kako hudo, saj je tudi meni hudo pri sre.

Naši možje zlorabljuje svojo pravico, svoj ugled, svoje možko dostojanstvo. Uprav malenkostni so postali nasproti narodnemu ženstvu. Oni mislijo, da jih nikdo ne sme grajati in da ženska ne sme soditi o narodnih grehih možkih. Menijo, da ženska ima ozko obzorje in zato naj pohlevno stoji v kotu. Ali tudi žena slovenska se je jela vspenjati višje, tudi njej se polagoma širi obzorje, da more prav soditi o strastnih borbah med Slovenci. Tudi žena se je jela zavedati svojega božjega izvora in duh jej stremi po enakopravnosti z možem. Tudi ona se hoče dvigati na krilih prosvete, tudi ona se čuti poklicano že po svojem božjem izvoru za sodelovanje na preosnovi človeške družbe. Tudi ona hoče biti sotrudnica na delu za boljšo bodočnost človeštva. Tudi marsikateri ženi se je obzorje razširilo tako, da vidi marsikaj, česar možki — ob vsej hvaljeni modrosti svojji — ne vidi! Je pač tako, da ženske ne slepi tako strast kakor možke. Možki se vrte v vrtinec strasti, izhajajočih iz sebičnosti, in ta vrtinec jih suče kakor hoče. In žena, zavedna žena, naj bi mirno gledala vse to, naj bi mirno gledala, kako pojavi možke strasti rušijo podlage vsemu dobremu, bodočnosti naroda?! Nikakor ne. Prav njo veže dolžnost, sveta dolžnost, da poseza vmes, v vrtinec, ter kliče: Za menoj! Rešite se! Z milim glasom naj opozarja rojake na opustošene livade. Žena naj opominja rojake, koliko zakladov krije domovina, katerim je gospodar on, jedino on! Samo dvigniti jih mora!

Mar me ženske ne kličemo po vsej pravici: Delo za bodočnost naroda je bilo poverjeno vam,

a kaj ste storili?! Vihar sovražstva besni po domovini, in mej tem viharjem jej trga tujece kos za kosom! Vi se koljete med seboj, a sovražna sila nam deo trže iz naročja! Vi se borite za »vzvišena načela«, tujece pa sistematično spuščate kapljo za kapljo strupa v čustvovanje ljudstva, mu zastrupljate bitstvo in ubija značaje. Tako je ob periferiji: koliko ekzistencij se nam pogublja moralno in narodno!

Vi možje pa se ne menite za vse te pretresljive pojave in se pripravate dalje za — vzvišena načela, kakor pravite.

Koliko ste zakrivali! Kolika je mera krivice, ki jo prizadevate narodu! Zavedite se vendar enkrat te krivice. Sledite klicu rodoljubne žene in pojte — na delo. Delo, ki prinese narodu koristi, vam pa blagoslova miru in sladke zavesti, da ste storili dobro. In žena, zavedna žena vam bo stala na strani in vas bo blagoslovljala in — spoštovala. Potem nastane harmonija mej vami in ženo. Potem ne bo mož imponiral ženi le s tem, da je slučajno — mož, ampak se svojimi vrlinami. Tako spoštovanje je pravo, je edino dostojno moža, ki naj bo — krona stvarjenja.

Zmagoslava.

Knjige družbe sv. Mohorja so prišle v Trst ter jih razdeljujejo družbini poverjeniki. Pri Novem sv. Antonu je prevzel poverjeništvomestni kapelan g. Ante Stemberger, kateri stanuje nad zakristijo. Ako želi kdo letošnje knjige, naroči jih lahko pri njem.

Odbor za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik nam je poslal sledeči razglas: Nanašaje se na razpis podpisanega odbora od dne 1. julija letos, daje se na znanje, da bodo nastopni gospodje razsojali konkurenčne načrte za Prešernov spomenik: Aškere Anton, mestni arhivar; Duffé Jan, mestni stavbeni svetnik; Franke Ivan, e. kr. realni profesor; Govekar Fran, pisatelj; Klinar Anton, deželni višji inženir; Pavlin Fran, e. kr. višji inženir in Šubie Ivan, e. kr. ravnatelj obrtnih strokovnih šol.

K poročilu o koncertu društva »Kolo« Po neljubi pomoti je včeraj izostal iz tega poročila odstavek, ki je omenjal igro. Omenjamo torej danes, da se je kakor zadnja točka uprizorila igra »Gluh mora biti«. Igra je pač burka in je kakor taka dosegla svoj namen. Pripomniti pa moramo, da se nam ne zdi umestno, da se na take bogate programe in takih veselje postavljajo take ne veliko vredne igre. Gledé uprizorjenja povemo lahko na kratko, da je gospod Sosič najlepše izvel svojo ulogo, za njim pa bi omenili gospico Votičevo. Le-ta kaže talent, ki pa treba še — šole. Tudi sluga jo je precej dobro pogodil. »Ljubimec« pa nam ni nikakor ugajal, ker je govoril premonotono in prepatetično. Igralci naj si zapomnijo, da na odru mora pulzirati življenje, resnično življenje, kakor se snuje in giblje; na odru se morajo gibati ljudje od krvi in kosti, kakovšnji žive v resnici. Tudi to smo izrekli le v vsej blagohotnosti.

Bralno društvo »Jubilej« v Mavhlnjah je imelo dne 17. t. m. svoj redni občni zbor. V odbor so bili voljeni: starost g. Janko Urdih, njega namestnikom g. Josip Pernarčič, denarničarjem g. Josip Legiša, knjižničarjem g. Josip Kobencelj, tajnikom g. Avguštin Terčon.

Zamenjanje bakrenega denarja (komadov po 1 nvč. in 1/2 nvč.) Več trgovinskih in obrtnih sbornie je prosilo finančno ministerstvo, da naj podaljša rok za za zamenjavanje tega denarja. Mini- (Dalje na četrti strani.)

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(solsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

sterstvo ni ustreglo tej prošnji, torej noviči in pol noviči postanejo z zadnjim dnem tega leta neveljavni.

Odpadkov stavbenega gradiva, kakor zemlje, opeke, kamena itd. ni smeti odkladati na javnih cestah, kakor se to zadnji čas čisto godi v mestu in predmestjih. Magistrat opozarja, da zadene stroga kazen vsakogar, proti komur bi v tem pogledu došlo pritožbe na magistrat.

Lloydov parnik «Bohemia», ki je prispel večeraj jutro iz Aleksandrije v naše pristanišče, je dobil ob 11. uri predpoludne dovoljenje za izkrcavanje. Na krovu je bilo 42 potnikov, med njimi dva avstrijska vojaška beguna, ki sta svojočasno desertirala z e. in kr. vojne ladije «Budapest» ter se potem sama javila našemu konzulatu v Egiptu. Poslali so ju mornarski oblasti v Pulj.

Požar je nastal večeraj ob 4. uri zjutraj v nekem stanovanju hiše št. 3. v ulici S. Michele ter je povzročil škode za 100 gold. Prebivalci imenovane hiše so že pogasili ogenj, predno so prišli gasilec.

Tatvina. Delaveu trgovca Josipa Mellerja iz ulice Acquedotto št. 14 je večeraj, ko je z železnice vozil razno blago v skladišče svojega gospodarja, neznan tat ukradel z voza zaboj s 25 kilogrami čaja v vrednosti 80 gld. Zaboj je označen z št. 771. Stvar je prijavljena redarstvu.

Novo menilne goltee (blanketi). Z novim letom pridejo v promet tudi nove menice v kronski veljavi. Dosedanje menice se pravočasno umaknejo iz prometa, a se bodo lahko tudi po 1. januarju 1900 zamenjale za nove.

Dražbe premičnin. V petek, dne 22. decembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Navali št. 40, hišna oprava; v ulici Risorta št. 1B, konji; v Škorklji št. 337, hišna oprava; v ulici Roiano lt. 6, hišna oprava; v ulici Chiozza št. 22, hišna oprava.

Različne vesti.

Spomenik cesarici Elizabeti v Budimpešti. Dne 19. t. m. je v prostorih ministra-predsednika zboroval odbor za postavljenje spomenika blagopokojni cesarici Elizabeti, o čemer se je konstatiralo, da je v ta namen nabranih že 727.000 gold. Te dni razpišejo natečaj za načrt spomenika.

Telefon Sredec-Bukarešta. S 1. januarjem 1900 izročijo javnemu prometu telefonsko zvezo med Sredcem na Bolgarskem in Bukarešto v Rumuniji. V Donavo so položili med mestama Gjur-gjevo in Ruščuk kabel, katerega stroške trpi deloma bolgarska, deloma romunska poštna uprava.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Gorica 21. Zbrani slovenski volilec veleposetva so si postavili samostojno kandidatom župana Oskarja Gabrščka v Tolminu.

Dunaj 21. (Gospodarska zbornica.) Na nujni predlog vit. pl. Czyhlarza je zbornica **pritrđila odpravi časniškega kolk.** Dotični zakon je sprejela v vseh treh čitanjih.

Dunaj 21. Knez nadškof praški baron Skrebensky je danes v posebni avdijski seji položil prisego v roke cesarjeve.

Petrograd 21. Carski reskript do finančnega ministra Witteja pravi, da je finančni odbor na ukaz carjev in na željo Witte-a proučil sedanje položanje denarnega tržišča in je predložil carju resolucijo, ki potrja, da so Witte-jeve odredbe umestne. Car izraža svoje prepričanje, da bo Witte v sedanjih mimo-idočih težavah znal čuvati interese države in narodnega gospodarstva, povdarja energijo in spretnost Witte-a in zaključuje z izrazom odkritosrčne hvaležnosti.

Vojna v južni Afriki.

London 21. »Times« javljajo iz Modder-Riverja od 16. predpoludne: Do sedaj ni bilo nikakih nadaljnjih bojov. Danes sti si obe strani doposlali napovedbe o ujetih in ranjenih.

Ottawa 20. »Reuter« javlja: Drugi kanadski kontigent bo sestavljen od 3 poljnih baterij in treh švadrone lovecev na konjih, vsega skupaj 1050 mož.

Zaloga vina F. PETECH

TRST. - Via delle Pošte št. 10.

Istaska in dalmatinska vina iz najslovesnih kleti. Cene brez konkurence, blago pristno in najboljše kakovosti. **Istrsko novo fino 30,** boljše 32. **Dalmatinsko fino 30, Opello novo fino 32** v vsakej množini v sodčkah in buteljkah od litra naprej franko na dom na katerikoli kraj mesta. **Izven mesta franko užitninskega davka.** Naročbe v zalogi ali s pošto dopisnico.

PRSI PRAH (prah za izvožčke)

(ne kašljaj).
najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim katarionim afekcijam.
Škatljica z navodilom po 30 mvč. Dvbiiva se jedino v **lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“** občinska palača, Trst.
Zunanje naročbe izvršujejo se pobratno ošto.

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svojo pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni.

Ordinuje ulica Carinča št. 3, od 9. - 11. in od 2. - 4.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

o. kr. dvornemu zalagateljju,
Trst — Borzui trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franko.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohistva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresule, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Gostilna

Andemo de Franz

Via della Geppa št. 14.

toči izvrstno belo vipavsko ter istrsko in dalmatinsko črno vino. Dobra kuhinja, domače klobase. Gostilna je odprta vedno do 1. ure popolnoč. Za obilen obisk se priporoča

Jožef Furlan.

MOKA

iz slovečega valjičnega mlina

Vinko Majdič-a v Kranju

dobi se na debelo pri

Ales. Rupnick & Co v Trstu

Via dello Squero nuovo 9.

na drobno skoro pri vseh večjih trgovcih.

K imenovanju

e. kr. rezervni častnikov priporočamo „Zavod za uniformiranje in civilno krojačnico FRAN-A JIRAS-A“ v Trstu, ulica Caserma 9.

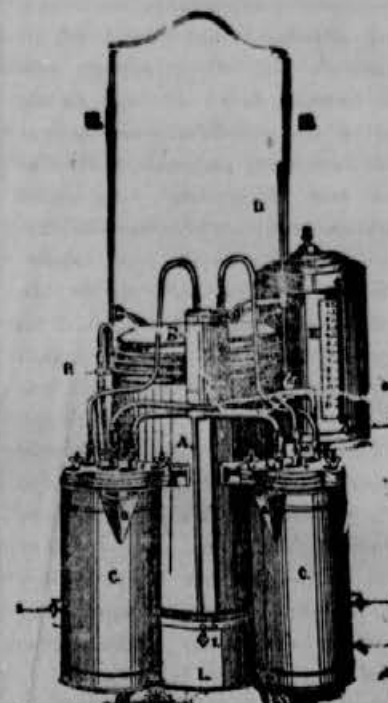
Cene nizke, postrežba točna in zanesljiva.

Prva tržaška tovarna aparatov za napravljanje plina acetilena

premovana se srebrno kolajno na mejnarodni razstavi v Budimpešti 1899.

tvrdke **ROCCO & C.** v ulici Sanità št. 9.

Autorizovani instalaterji plina, vode in plina acetilena.

Aparat na acetilene od Josipa Rocca, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov, lahko rabljiv, ne eksplodira, vsprejet od različnih zavarovalnih društev. Vsprejemajo se vsakovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji

Velika zaloga najboljšega apnenega kislica, katerega kilogram daje 300 litr. plina.

Velik izbor svetilnic in pripadkov za razsvetljavo.

PSECIJALITETA: CESTNE SVETILNICE „ACETILEN“

na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina (priprave za dvorce [vile], kijoske in mala mesta).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popravljanje dovodov.

Pisarna in zaloga ulici Sanità št. 11. (Uhod Via Porporella)
Delavnice v ulici S. Giorgio
Ceniki in prospekti brezplačno in franko.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi
Tovarna kemičnega gnoja „KOPROS“ v Boljuncu (Istra)

ZALOGA:

TRST - Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

CENE:

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.
Kolč ameriške	1.50	12.—	1.—	8.—
Bilfe	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepljenja po želji naročnika in to od februarja do zvršetka aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“

sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kislica, potaše in apna, katere snovi so potrebne za živilo rastlin. Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, špargelna, vrtnine in žita.

Cena: Žakelj od 25 kg. gld. 2.—; od 50 kg. gld. 3.80; od 100 kg. gld. 7.50, se žakljem vred.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1899.:

Glavnica društva	gld. 2.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.946-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Nikolaj Terškan!

trgovec v Ljubljani

priporoča ob pričetku sezone svojo **izborno kiselje v sodčkah po 200, 100, 50 in 25 kg.**, kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkah po 200 in 100 kg. se računajo brutto za netto, pri pošiljki po 50 in 25 kg. pa se plačajo prazni sodi po 70 in 50 kr. Posebno prilčno za večje rodbine in gostilničarje!

Cene brez konkurence.